

PORTRÉ 4. OLDAL

AHOL AZ IGÉNYEK TALÁLKOZNAK

TERVEZ, ALKOT, ÉPÍT. MOST ÉPPEN TÉLRE KOMPLETT FŰTÖTT TERASZFEDÉST, HOGY AZ ÓZDON MERŐBEN ÚJ ÉS IGÉNYES VENDÉGLÁTÓHELYE A TÉLI IDŐSZAKBAN IS TUDJA FOGADNI BŐVÜLŐ VENDÉGKÖRÉT. TOKAJI ZSOLT VISSZATÉRT ÓZDRA, ÉS MINDENEKELŐTT TUDÁST, ILLETVE KREATIVITÁST HOZOTT MAGÁVAL, AMELY KEDVEZŐ FOGADTATÁSRA TALÁLT.

#HOBBI – ZÓ – NA

6. OLDAL

TÜNDÉRKERTI ÁLOM

FAZEKAS NATÁLIA A KÉZMŰVES PAPIRVIRÁGOK MESTERE

#VÁROS

8. OLDAL

MÁSODIK SZÜLETÉSNAP

ÚJ LEHETŐSÉGEKET NYITOTT ÓZDON A „KULTÚRGYÁR”

#SIKER

9. OLDAL

KITARTÁSBÓL JELES

TÓTH GÁBOR TESTÉPÍTŐ AZ OLIMPIÁRA KÉSZÜL

AZ ELSŐ CSENGŐSZÓ VARÁZSA

Néha hajlamosak vagyunk kicsit nosztalgizálni, régen volt iskolakezdésekre gondolunk, amikor alig vártuk, hogy újra találkozzunk a diáktársakkal, megengedem néhány tanító nénivel, akik az első szeptemberi csengőszó után helyet foglaltak a katedrán.

Nem volt még ekkora választék füzetekből, írószerekből, igazából önállóan nem is tudtunk könyveket és füzeteket „befoglalni”, mégis volt valami varázsa ennek az augusztus végi ceremóniának. A Pajtás nevű folyóirat közepén mindig találtunk egy rajzos posztert, a legmenőbb volt, aki ilyenbe csomagolta a füzetét. Semmi máshoz nem hasonlítható gyönyörűség volt gyöngybetűkkel írni a nevünket a vinyettára, amit akkurátusan, hatalmas műgönddel sikerítettünk a borítóra.

Nem tudom, van-e még ma is varázs, hogyan várják a kis nebulók a tanév kezdetét, vélhetően elvesz az élvezeti értékéből, hogy már július közepén megjelennek az iskolaszerek a hipermarketek polcain, ráadásul nem diszkrét, hanem a pofánkba tolvaj, ahogy belépünk. A minőségről most ne ejtsünk szót, a szüleink által évtizedekig megőrzött irkák ugyanolyan állapotban vannak, mint amikor használtuk, ellenben a mai csodafüzetek és tartós könyvek már október végén megadják magukat a különböző környezeti hatásoknak, a ceruzákat meg ki sem lehet faragni, amennyire olcsók, annyira silányak. A minőség – ami régen alapvetés volt – ma a vastag pénztárcájuk kiváltsága.

A nagyobb diákok – ebben bizonyos vagyok – már egyáltalán nem várják az iskolakezdet, hacsak a haverok miatt nem. Az iskola mára teljesen elvesztette a varázsát, az évekredekkel ezelőtt megálmodott funkcióját. A pedagógusok talán még a gyerekeknek is kevésbé szeretik a szeptember elsejét, aminek rengeteg oka van, s egyáltalán nem szívet melengető. Otödikes voltam, amikor Ibolya néni, az osztályfőnökünk azt találta mondani, hogy egyáltalán nem várta a vakáció végét. Akkor nem értettem, miért mondja. Ma már tudom.

A médiában most azzal sokkolják országunk népét, hogy mintegy ötezer betöltetlen pedagógus állás van, a meglebegtetett életpályamodell ellenére – vagy talán éppen amiatt – egyáltalán nem vonzó a tanári karrier, amennyiben használhatjuk ezt a kifejezést. Néhány éve még azzal riogatták a „nemzet napszámosait”, hogy becsüljük meg az állásukat, mert Ózdon legalább ötvenen állnak sorban, hogy a helyükre lépjenek. Valaki tehát nem mondott igazat.

Mégis melegséggel tölti el a szívünket, mikor az utcán megpillantunk egy évnýtőra siető szőke, copfos kislányt, aki tele van várakozással, álmokkal, majd úgy örül egy-egy piros pontnak, ahogyan csak a romlatlan gyermeki lélek tud. Aztán néhány év múlva, a hűsziros iskolatáska és a napi hat-hét óra mázsás súlya alatt továtúnak a mosoly, a varázs ellillan. Csak ilyen régimódi, múlt századbéli öregdiákok szívében él tovább, hajdan volt szeptember elsejék egyre halványuló emlékképeiként...

KEZDŐDIK AZ ISKOLA

Az idei nyár napokon belül véget ér, lassan belépünk a 2018/2019-es tanévbe. Ha általánosítunk, akkor minden diák rémálma, amikor szeptemberben először át kell lépni az iskola kapuját. Aztán kis idő elteltével tudatosul a nebulókban, hogy bizony hiányoztak nekik osztálytársaik, tanáraik, kedvenc tantárgyaik. Így aztán beletörődve, mégis izgalommal telve ülnek be az iskolapadba, hogy ebben az évben is koptassák egy kicsit. Ezt idén szeptember 3-án teszik majd meg először és meg sem állnak egészen június 14-ig.

De hol van még az utolsó tanítási nap? Kérdezhetnénk. Persze, addig sem kell folyamatosan a könyveket bújni, a kikapcsolódásnak, feltöltődésnek idén is meglesz a tere az évközi szünetek formájában. Az őszi szünetre például nem is kell olyan sokat várni, csupán valamivel több, mint másfél hónapot. Október 26-án még menni kell, azonban legközelebb már csak november 5-én. Ez azt jelenti, hogy kilenc napot tölthetnek otthon. Természetesen idén is a téli szünet lesz a leghosszabb, tizenkét napos. A diákok december 21-én erre a rövid időre elbúcsúznak egymástól, hogy az új esztendőben, január 3-án ismét találkozzanak. A legrövidebb a tavaszi szünet lesz, mindössze 6 napos. Ez április 18-tól 23-ig tart majd. A síszünetek is egyre elterjedtebbek az oktatási intézményekben, ezek extra szabadságot adnak a fiataloknak.

A tanév első felébe 2019. január 25-én ér véget, a félévi bizonyítványon pedig egy nyolcadikosnak sok múlik, ezért az első félévben is érdemes belehúzni a tanulmányokba. Az intézmények az addig elért eredményekről február elsejéig értesítik a szülőket és a diákokat.

Városunkban kilenc általános, valamint négy középiskola működik. Ebből nyolc: a Vasvár Úti, az Újváros Téri, a Sajóvárkonyi, a Petőfi Sándor, a Bolyky Tamás, a Csépanyi, az Árpád vezér, illetve az Apáczai Csere János Általános Iskola tartozik a Kazincbarcikai Tankerületi Központozhoz. Ezekben az intézményekben a 2018/2019-es tanévben összesen közel háromezer diák ül majd iskolapadba szeptemberben. Az egyházi fenntartású II. János Pál Katolikus Általános Iskolába idén is mintegy 350-en járnak majd. A középiskolák közül a József Attila Gimnázium, Szakgimnázium és Kollégium áll a tankerületi központ kezelésében, itt hozzávetőleg háromszázan kezdik meg tanulmányaikat ősszel. Az Ózdi Szakképzési Centrum Bródy Imre Szakgimnáziumában megközelítőleg 250, a Gábor Áron Szakképző Iskolájában pedig 500 diáknak indul az új tanév. Az egyházi fenntartású Széchenyi István Katolikus Gimnázium és Szakgimnázium telt házzal kezd, ami 400 főt jelent.

Szeptember elsejétől két önálló új intézmény is a Kazincbarcikai Tankerületi Központozhoz tartozik: ezek az Erkel Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola, illetve a Csillagfűrt Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Készségfejlesztő Iskola Fejlesztő Nevelést-Oktatást Végző Iskola, Kollégium és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény.

SZENT ISTVÁN ÖRÖKSÉGE

AZ ÁLLAMALAPÍTÁST ÉS AZ ÚJ KENYERET ÜNNEPELTÉK AZ ÓZDIAK

Augusztus huszadika közel ezeréves ünnepe a magyarságnak – igaz, minden történelmi korban eltérő szerepet játszott. Szent István emlékezete az államalapító király 1083. augusztus 20-i szentté avatása óta elválaszthatatlan része hazánk történelmének. Az 1848-49-es szabadságharc leverése utáni Bach-korszakban nem engedélyezték az ünnepséget, később azonban Ferenc József munkaszüneti nappá tette. A rendszerváltás után, 1991-től az Országgyűlés kiemelte a nemzeti ünnepek sorából augusztus 20-át, és állami ünnepévé tette. Emellett pedig a nap a magyar katolikus egyház egyik főünnepé is.

Szent Istvánról, valamint az új kenyérről évről évre Ózdon is megemlékeznek. Az ünnepségnek idén is az Ifjúsági Park adott otthont, a színpadon városunk művészeti csoportjai mutatkoztak be. Músorral készültek városunk néptáncgyűjtésai, az A. M. E. Kultúrhíd Egyesület balettcsoportja, az ÓMI Zenés Színház társulata, valamint az Erica C. Dance School and Company formációi is. Közben a szomszédos betonpályán Ózd legerősebb emberei vetélkedtek. Az ünneplő ózdiakat Janiczak Dávid polgármester köszöntötte, beszédében augusztus huszadika jelentőségét hangsúlyozta.

„Mit jelent nekem augusztus huszadika? Nekem az új kenyeret jelenti. A péket, a földeket, az aranyló búzamezőket, a dolgozó gazdát, a termést hozó esőt, az érlelő napfényt. A kenyér illatát, ami mindig is a jólét szimbóluma marad. Nincs is jobb, mint a friss kenyér illata, ami nyugalmat áraszt, bizalmat sugároz. Nekem az államalapítást is jelenti. Országot, hazát, nemzetet, vezetőt, királyt, Szent Koronát. A napot, amikor István királyunk végleg a kereszténység mellett tett hitet” - mondta a polgármester.

Az új kenyeret Szőke Gábor római katolikus plébános áldotta meg, megköszönve mindazok munkáját is, akik szántottak, vetettek, arattak, szállítottak, öröltek, dagasztottak és sütöttek.

„Istenünk, gondviselő atyánk! Minden nap kértük tőled a mindennapi kenyeret, és ma ez évben kapott ajándékként eléd hoztuk az új kenyeret. Hálánk jele, amikor rá szent fiad jelét rajzoljuk, és hálás szívvel, örömmel fogyasztjuk” - fogalmazott Szőke Gábor atya.

Ezúttal sem telt a nap sztárfellépők nélkül. Először Delhusa Gjon lépett színpadra gitárjával, majd Hevesi Tamás mozgatta meg a közönséget lendületes, erőteljes koncertjével, amelyen jól ismert számai mellett saját versét, és más magyar zenészek slágereit is előadta. Az augusztus huszadikai ünnepség látványos, zenés tűzijátékkal zárult.

Lendvai Zsolt

AHOL AZ IGÉNYEK TALÁLKOZNAK

– TOKAJI ZSOLT HAZATÉRT

Tervez, alkot, épít. Most éppen télre komplett fűtött teraszfedést, hogy az Ózdon merőben új és igényes, általa működtetett vendéglátóhely a téli időszakban is tudja fogadni egyre jobban bővülő vendégkörét. Tokaji Zsolt visszatért Ózdra, és mindenekelőtt tudást, illetve kreativitást hozott magával, amely úgy tűnik, kedvező fogadtatásra talált a városban. Partykellék-áruházai mellett egzotikus stílust varázsló vendégháza van – valódi koktélbárral – Járdánházán, jelezve az új igényekhez való alkalmazkodás szándékát.

Bizonyos, hogy a vendéglátás egy speciális szakma, szinte azt lehet mondani, születni kell rá. Akár alkalmazottként, akár tulajdonosként dolgozik valaki ezen a területen, nem lehet belevágni úgy, hogy nem teszi magát oda százszázalékosan. Mitől lesz az egyik hely sikeresebb, mint a másik? Milyen, a hely szellemének megfelelő szolgáltatást tud nyújtani? Mennyire igényes az arculata és ki áll mindezek mögött? Ezekre a kérdésekre is kerestem a választ, amikor leültünk Zsolttal beszélgetni egy igazi cappuccino társaságában.

„A Béke II. számú Általános Iskolába jártam, édesanyám – sokak „Márta néneje” – tanítónő volt, édesapám Bajnok Jenő cukrászatában tevékenykedett, és talán kevesen tudják, hogy az oroszkrém és a fatörzstorta készítése kapcsán kintüntetésben és nagy elismerésben részesült. Az akkori Münnich Ferenc (ma: Bibó István) utcában laktunk, ahol boldog gyerekkorom volt. Tanultunk és játszottunk – együtt a „latinkás és szőnyis srácokkal” – emlékszik vissza a kezdetekre a Caffè Bar Jam tulajdonosa. A Bródy Imre Szakközépiskolában érettségizve elkerült Ózdról, Kecskeméten gépészmérnöki diplomát szerzett, s bár dolgozott rövid ideig Gyöngyösön, majd 1990 után Németországban az autóalkatrész-gyártásban, mégsem maradt a végzettségének megfelelő területen, hanem a vendéglátást választotta. „Alulról” kezdte: a Fekete-erdő kapujában, egy német városban (Pforzheimben) asztalt, hamutartót takarított, mosogatót, szemetet vitt, gereblyézett egy Biergarten (sörkert) alkalmazottjaként, míg egyik nap főnökké vált. Sokat tanult itt akkori vezetőjétől, Frank Daudert-től, szakmát, alázatot és önállóságot. 1995-ben

hazatért Magyarországra, és a fővárosban kezdett pincérként dolgozni. Érdekelte a magyar vendéglátás, és tudatosan kereste az ebben rejlő lehetőségeket. Szerinte a német és a hazai vonalon jelentős eltérések tapasztalhatók: előbbieket inkább jellemzi a lokálpatriotizmus, amely a vendéglátásban is megnyilvánul. Az újabb „pörgés” időszak volt ez: fesztiválok, kitelepüléseken való részvétel a Vörösmarty téren, a Budapesti Nemzetközi Vásárokon (BNV), vagy éppen a Forma-1-es Magyar Nagydíjakon. Akkori főnöke, Ávár Zsolt később üzlettársa lett, Zsolt pedig belecseppent a budapesti éjszakai életbe. „Nagyon kemény volt” – mondja mosolyogva, sorolva az akkori „fejesekek” neveit (például Vizoviczki László). A bulivárossá fejlődött Budapest vonzereje mögött azonban fontos tényezők állnak. Az urbánus életforma része lett, hogy sokat időzünk kávézókban, bárókban, közösségi helyeken” – írja az egyik internetes blog, hozzátéve, hogy a magyar fővárosban „az emberek végre felfedezték a belvárosi létezés örömeit”, rengeteg külföldi érkezik, ám ez nagy felelőséggel is együtt jár.

A Budán akkorra már felépült Mammut Bevásárló- és Szórakoztató Központban működő Jam Pub a kezdetekkor valódi újdonság volt a nosztalgikus retro stílus és zenét szinte nélkülöző fővárosi szórakoztatóiparban. Saját tervezésű dizájn, egyedi atmosféra, sajátos elrendezésű belső tér, s annak új funkcionális átalakítása a középre helyezett pulttal. A megfelelő hatás eléréséhez az egyedi kivitelezés elengedhetetlen volt. Itt idézhetjük az egyik belsőépítész nyilatkozatát, akinek meggyőződése, hogy mára a dizájn terén a budapesti éjszakai élet jóval Párizs előtt jár, hiszen ott nincsenek motiválva úgy a vendéglátók, a szóra-

kozóhelyek amúgy is mindig tele vannak. Budapesten viszont úgy versengenek egymással az igényesen összerakott, szépen kivitelezett helyek, mint kevés nagyvárosban a világon.

„A Jam Pub – nagyképűség nélkül mondhatom – a kétezres évek legmeghatározóbb vendéglátós szórakoztató egysége volt a magyar éjszakában. Lehetett itt reggelizni, ebédelni, vacsorázni, éjjel pedig önfeléd módon táncolni, szórakozni. Volt, hogy csak egy éjszaka 60 fős személyzettel dolgoztunk, s több ezer vendégünk volt, akiknek néha több órát kellett sorban állni a bejutáshoz” – említi Zsolt büszkén a budapesti vendéglátásba hozott újításait, s az eredményeket és hogy mindez mennyire nehéz vezetői feladatok elé állította. A Nyugati téri West Balkán szórakozóhelyen történt tragédia után, a zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló szülő kormányrendelet végül jelentős szigorításokat vezetett be, 2013 után Zsolt is felhagyott ezzel a vállalkozással. Partyboltjai azonban mind a Mammutban, mind pedig a Campana ban megtalálhatók, Ózdon pedig a Sárli utcai hipermarketben várja a vásárlóit.

Újat hozott ez a kezdeményezés is a jelek szerint, mivel több kelléket, családi ünnepnaphoz, eseményhez, bulihoz beszerezhető, eddig talán ismeretlen, vagy csak nagyobb városokban, megyeszékhelyeken hozzáférhető termékeket immár Ózdon is meg lehet vásárolni. Legyen az születésnap, gyereknap, vagy éppen legénybúcsú. „Halloweenkor például volt, aki vámpírfogat keresett, majd minden mást megvásárolva közel 50 ezer Ft értéket vitt magával” – idézi fel az egyik esetet az üzlettulajdonos, a változó és

gyorsuló világ tömegézésére vonatkozóan hozzátéve: „Tudom, hogy mi kell az embereknek.” És tényleg ezt érzem, amikor a fenséges padlizsánkrémes, vagy zakuszkás mártogatóst, a tejföllel tálalt bundás kenyeret, a sajtos bagettbe töltött tojásrántottát vagy a mini virsli-falatkákat kóstolom, nem is beszélve a nyári grillterasz megannyi újdonságairól. Nevetve jegyezzük meg, hogy ugyan hol van az előírva, hogy egy 'ham and eggs'-et, vagy egy túrkótojást csak reggel szabad enni? Miért lennének ezek csak korán fogyasztható menük? Szokták is kérni későbbi napszakokban, vagyis itt nincs az a téves képzet, hogy ezek kizárólag reggeliként fogyasztható ételek. A visszajelzések egyéb téren szintén pozitívak: „Nagyon kis hangulatos hely, ahol jó egy kicsit beülni a barátokkal és elbeszélgetni egy finom kávé és sütemény mellett” – írja az egyik hozzászóló a vendéglátóhely internetes közösségi oldalán, de mások is hasonlóan nyilatkoznak.

„A helyeket mindig magamnak csinálom, de az találkozik az emberek ízlésével” – jelenti ki a cégvezető határozottan, és ez így is van rendjén. Nincsenek hivalkodó reklámok, nagy feltűnőség. A kialakított légkör, a hangulat és az emberi kapcsolatok mind olyan tényezők, amelyek nagyban meghatározzák különböző igények találkozásánál. Tokaji Zsolt jól emlékszik, amikor a főváros utcáit járva reggeltől késő estig csak éttermeket és kávézókat látogatott, fogyasztott és jegyzetelt, újabb és újabb ötleteket gyűjtve. Telefonjából képeket mutat nekem, rajta a patinás Váci utca megannyi vendéglátóhelye, azok vendégcsalogató, korszerű és olykor káprázatos látványvilága. Ha illet Ózdon is lehet csinálni, akkor miért is ne? Ehhez kellő támogatást is kapott, közülük Bóta Beáta Ritát emeli ki, aki az ózdi kávézó kialakításához számos ötletet adott, fenntartásában és működtetésében nagy segítséget nyújt neki.

Persze mindennek megvan a maga receptje: a nyolcféle mártogatóst felesége, Emese készíti, és őrzi is az összetétel titkát. „Ő annak idején Budapesten tanított, most főállású anyaként is nagyon sokat segít az üzletek mindennapos dolgaiban. Mert tudjuk: minden sikeres üzletember mögött ott áll egy igazi társ, aki a nyugodt alkotó-kreatív háttérrel tudja biztosítani számára, a kétlakiság, Budapest és Ózd mellett is” – mondja Zsolt, aki büszkén említi két fiát is: egyikük, Kenéz 12, a másik, Kende 17 éves. Az ősi magyar nevek választása sem volt véletlen a Tokaji családi névhez. Érdekeség, hogy a kisebbik srác „művésznőjü”, akit szeretne is támogatni céljai elérése érdekében, talán színészi, vagy más pályán. A nagyobbik fiúnál határozott irányú jövőkép még nem alakult ki, de komoly és megbízható jelleme rövid időn belül megmutatja a helyes irányt. Hallgatva Zsolt szavait érezhető, hogy a család mindenkifele, – üzleti döntéseiben is meghatározóan – de ebből adódóan az elmúlt évtizedek terhe is: a családra fordított kevesebb idő pótlásának akarata, de egyben saját új tervei megvalósításának szándéka kerül ezt követően előtérbe. Na de mit lehetne Ózdon csinálni? Ide visszatérni és itt alkotni valami jót? – tűnődünk együtt.

Jelentős problémát jelent azonban Ózdon is a szakképzett munkaerő hiánya, márpedig „egy bizonyos szint alá nem lehet adni” – hangzik a határozott álláspont. Igazat kell adnunk továbbá annak a keserű megállapításának is, miszerint „sok ember él jól, miközben nem dolgozik.” Utóbbi tendencia folytatása a későbbiekre nézve sem túl hízelgő, de akkor kik maradnak? Az elvándorlás a tulajdonos szerint megállt ugyan, sőt többen vissza is tértek külföldről, a munkaerőpiaci helyzet mégis kritikus állapotot tükröz. Csupa olyan kérdés, amelyre az igényes vendég, aki csak örülni tud a helyben elérhető új lehetőségeknek, talán nem is gondol. Pedig a probléma helyben van és okozhat álmatlan éjszakákat.

A cégvezető azonban ki is tud kapcsolódni. Beutazta már a fél világot, járt Ázsiában és Afrikában, nem véletlenül volt afrikai stílusú étterme is ('Kilimanjaro' néven). Tokaji Zsolt mégis hazatért, hogy adjon valamit a szülővárosának, hogy helyben alkosson. A munka világából kiragadva ugyanakkor szeret kertészkedni, van gyümölcsöse, szőlője Járdánházán, szeret szőrfőzni a Balatonon, koronglövő versenyekre jár barátaival, tehát igencsak az aktív pihenés híve. Látva személyiségét, eszembe jutnak mindazok, akik az ehhez hasonló tudást, munkamorált, kreativitást már régen magukkal vitték új lakóhelyükre, innen való elköltözésük során. Bizva viszont abban, hogy maradnak még hozzá hasonlóak Ózdon, térjünk be hát egy finom kávéra, egy mézeskalácsos kapucínere, vagy egy lattéra és gondolkozzunk el ezen.

Alabán Péter

BÓDULT ÁLLAPOTBAN

Jól indult a vakáció néhány ózdi fiatal számára, legalábbis a közösségi médiákra föltett kép tanúbizonysága szerint. Alig telt el egy hét a nyári szünetből, máris annyira elfáradtak, hogy lepihentek egy közintézmény – remélhetőleg iskola – lépcsőjén, a kommentek szerint bódult állapotban. De az is lehet, hogy Erzsébet tábora jelentkeztek, s már hajnalban odamentek, nehogy lekéssenek az aznapi kirándulásról. S csak elbóbiskoltak.

A megkérdezett szakemberek szerint ilyen testhelyzetben nem szoktunk bóbiskolni, tehát hogy a lábunk föntebb van, mint a fejünk, bár ez nézőpont kérdése. A tinédzserek nem reagáltak a külvilág ingereire, hiába kiabált a kutyát sétáltató öregasszony vagy a biciklijét toló postás, meg sem mozdultak, alfa állapot alá mentek, s hogy láttak-e fényt az alagút végén vagy találkoztak-e az Uristennel, arról lapzártáig nem nyilatkoztak.

A Kábítószerügyi Egyeztető Fórum megszólaló tagjai fölhívták a lakosság figyelmét a legújabb, ráadásul igen veszélyes pszichoaktív szerek megjelenésére, amiről a fogyasztók mindig hónapokkal korábban tudnak, mint bármely hatósági szerv. Még a helyi roma kisebbség vezetője is nyilatkozott, hogy őket is gyakran keresik föl a problémával, de ők is tehetetlenek. Az egyszerű polgár meg nem tudja eldönteni, hogy jó dolog-e ez, hogy a megelőzés irányába mozdult el a védekezés, vagy csak ki kéne osztani néhány pofont, ahogy annak idején a csendőrök tették vagy a szocializmus rendőrei, ha gyanús alakokat csíptek fölül a városban.

Néha látunk rendőrségi videókat, amikor dílereket érnek tetten, akik zsebeiből bio szereket és nem kevés készpénzt kotornak elő, de ezek amolyan kis halak, a piramis alja. Akik a nagy hasznót fölőzik le, már nem árulják a szereket, csak napról napra látjuk a gyarapodásukat. Szinte megközelíthetetlenek. Ahogy az is nyilvánvaló, hogy nem csak szerencsétlen iskolás gyerekek közül kerüli ki az ózdi fogyasztók népes tábora, hanem olyanok is használják a tudatmódosító szereket, akiről az utca embere álmában sem gondolná.

Az igazság ellenben az, hogy a kérdés senkit sem foglalkoztat különösebben, amíg nem érintett a dologban. Addig elintézi egy kézlegyintéssel, hogy a fiatalok drogoznak, lassan ez olyan lesz, mint a saját ifjú éveikben a cigi vagy az alkohol. Aztán ha kiderül, hogy az ő gyerekek is érintett, hirtelen fontossá válik minden. Kapkodnak fűhöz-fához, próbálnak tiltani vagy elbeszélgetni, ám olyankor már késő.

Azt mondják, nagyon jelentős a szülők által mutatott példa. De a tortának ez csak egy szelete, ha elfogadjuk azt a tételt, hogy az élet nem habos torta. Ugyanilyen szerepe van a társaságnak, s nem tudom, mit tennék, ha a lányaimat cigizésen kapnám valamelyik háztömb sarkán, pláne, ha mondjuk négyen-ötten szívnának egy szálát. Szerencsére ma még cuki barátok vannak, akik ugyan néha szándékosan fölbuknak és elterülnek a zebrán, amit kamerára is vesznek, főként, hogy miképp reagálnak a – többnyire idős – járókelők.

Egyébiránt nem tudom, hogy ezek a bódító szerek jöke-e vagy rosszak. Nincsenek tapasztalataim. Ítélni sem fogok. Pláne pálcát törni. Csak reménykedni tudok, hogy a képeken látott fiatalok elgondolkodtak, ha meglátták saját magukat a fotókon. De az is lehet, hogy elbújtak a világ elől, s egy panelház lakásában fekszenek délelőtt magatehetetlenül, a híradós sablon szerint „bódult állapotban”...

Farkas Nándor

„Vegy egy halom finom, pasztellszínű virágot, fűzd csokorba őket, majd rakd hófehér kosárba, és kész is a saját tündéerkerted.”

Én így kezdeném azt a mesét, amelynek főszereplője nagyon is evilági ember: hétköznapiokon mások ügyes-bajos dolgait intézi egy XXI. századi irodában, ünnepnapokon pedig más emberek bőrébe bújva táncol, énekel, hogy közelebb vigye a színház világát az arra érdemeseknek, vagy visszafogott mosollyal ül egy szépségekkel megrakott asztal mögött a piacon, hogy fényt vigyen a lelkekbe. Látogassanak el velem a kézműves papírvirágok mesteréhez, Fazekas Natáliához.

TÜNDÉRKERTI ÁLOM PAPIRIBÓL

FAZEKAS NATÁLIA

Modern, mégis hagyományos, tehetséges, mégis szerény, ismert, mégis visszafogott – talán így lehetne jellemezni Fazekas Natáliát, akit sokan az ŐMI Zenés Színházból, vagy a város egyik kommunikációs irodájából ismerhetnek. Amit viszont kevesen tudnak róla, az az, hogy kreatívan és profi módon bányák a papírral. Legyen az egyszerű fénymásoló- vagy újságpapír, vagy az iskolások és virágkötők kedvence, a krepp-papír.

– Körülbelül két éve kezdődött el komolyabban ez a dolog, amikor a vőlegényem anyukája javasolta, hogy próbáljuk ki a papírfonást. Mikor az első kis kosarak megszülettek, rögtön adta magát, hogy jó lenne bele virágot is tenni. Aztán sorban jöttek az ötletek: fenyő, kis vödörök, kosarak, mind-mind virágokkal – mesélte Nati, s az azóta megvalósult ötleteket rögtön mutatták is képeken. Mert mint kiderült, szinte minden, általuk megvalósított álomnak rögtön gazdája is akadt.

A kis kosárcák most is a szemünk előtt hevertek, bár első ránézésre egyikük sem tűnt papírnak: festve, lakkozva, némelyikük szalvétatechnikával dekorálva teljesen vesszőből, vagy nádból font remeknek látszott.

– A kolléganőimmel szinte rögtön megtaláltuk a megfelelő nevet is: Kosárka Műhely, igaz, ma már főként virágok készülnek, a gyorsabb megvalósítás miatt sok esetben kis vödörökbe, kaspókba kerülnek a rózsák, de készült már rózsafa is, aminek egy szilvafa ága lett az alapja, a bokros részét pedig 106 kreppvirág alkotta. Ez az egyik kollégámnak készült, és teljesen lenyűgözte őt is, amikor megkapta – mosolygott Natália, majd újabb fotókon sorra felbukkannak az eddigi legextrémebb kérések: a lampionos hőlégballon rózsakosárral, a virágszoknyás pezsgősüveg tartó, vagy a fagyitölcsérré hajazó csokor.

Az alkotásban sok segítséget, és feltétlen támogatást kap vőlegényétől, Kovács Attilától, aki a műszaki megvalósítást felel az apró műhelyben. És mint kiderült, a piaci vagy vásári forgatok minden örömet, bánatát együtt élék meg. Mosolyogva akkor is, ha kétkedő szempárok vizsgálják a szabályos körben tekeredő rózsákat, és akkor is, ha kimondottan kritikával találkoznak.

– Igen, volt már ilyen – vette át a szót Attila. – A legutóbbi kézműves vásáron egy kislány szeretett volna egy virágkosarat, de az anyukája lebeszélte a vásárlásról, mondván ezek csak papírvirágok, majd otthon hajtogat neki ilyet. Végül csak kapott egy kosarat a kislány. – Sokan gondolják azt, hogy ez egy egyszerű technika – folytatta Natália – pedig ennek is megvannak a trükkjei. Amikor először próbáltam, azt sem értettem, merre tekerjem a papírt, pedig a videóban minden ott volt, lépésről lépésre.

Ma már, két év távlatából persze egyszerű az egész, szinte oda sem kell figyelnem, annyira az „ujjaimban” van már.

Persze rögtön megkérdeztem, mennyi ideig tart egy virágot megalkotni, és egy ív papírból hány rózsza tekeredik ki, és mikor van kereslet a virágos dekorációra. A válaszok pedig rögtön meg is érkeztek, mosolyogva, minden szakmai feltékenység, vagy titoktartási kérdés nélkül. Ennek ellenére nem lebbentem fel mindenről a fátlyat, hiszen a tündérkerti rózsák egyik nagy varázsa maga a titokzatoság. Annyit viszont elárulhatok, kellő gyakorlottsággal elég gyorsan össze lehet tekerni egy kisebb csokrot, az igazán nagy munka a tervezéssel és a kivitelezéssel telik. A rózsák nagyon papírigényesek, és nem is mindig lehet helyben megkapni a szükséges árnyalatot, vagy vastagságot.

– A csokrokat, virágos dekorációkat idény-szerűen keresik. Igazán nagy volt a hajtás – vagy inkább tekerés, ha a virágok elkészülési technikájára gondolunk – anyák napja előtt, de nőnapra, pedagógusnapra is keresték őket – mondta Attila, majd rögtön hozzá is tette – emellett sok születésnap, névnap, vagy nyugdíjas-búcsúztató ajándékaik is kerültek már ki a kezünk alól. És persze a karácsonyi ünnepkörre is nemso-kára elkezdünk készülni.

Előtte még egy fontos esemény áll a két fiatal előtt, akik közelgő esküvőjükre készülnek. Hagyományosan, mint menyasszony és vőlegény, és mint kézműves alkotók is, mivel a nagy nap ünnepi dekorációját is saját kezükkel készítik.

– Amikor elkezdtem, a papír egyszerűsége fogott meg, és az, hogy soha nem születik két tökéletesen egyforma virág. Kérdezték már tőlem, miért nem használok előre gyártott polifoam virágokat a kosarak dekorálásához. Nos, pontosan ezért, mert szeretem a sajátjaim egyediségét. Ha egy kicsit tökéletlen az egyik szírom, vagy másképp tekeredik a többitől... ettől szebb, ettől kivételesebb, ettől egyedibb, mint egy sorozatgyártott műanyag virág. Hát ilyenek lesznek az esküvőmön is – mosolygott Nati, s közben csendben készültek a fotók. És arra gondoltam, micsoda megtiszteltetés ez a vendégek számára, hiszen egy átlagos menyasszony ünnepelni hívja a rokonokat, barátokat. Nati és párja emellett külön ajándékként saját kezük munkáját, álmaik megtestesült dekorációját is az asztalokra varázsolja a nagy napon.

– Még sok a munka, rengeteg kis „bödönt” meg kell tölteni virággal – folytatta Nati a teendők sorát. – De nem lesz pihenés az esküvő után sem, hiszen el kell kezdeni a karácsonyi készülődést is. Ez nem teljesen a rózsákról szól majd, tervezzük megint ledes fenyőket, díszeket, és mindent, ami a karácsonyhoz köthető. És ebben megint nagy segítség lesz Attila is, hiszen az ő érdeme a papírfenyők világításának megoldása.

A két fiatal nyitott a kihívások felé is, ahogyan mesélték,

sokszor előfordult már, hogy olyan kéréssel fordultak hozzájuk, ami eredetileg nem tartozott a „profiljukba”, de bátran belevágtak annak megvalósításába. Így született a ledes fenyő, vagy a ballagási csokor és a rózsafa is, csupa egyszerűnek tűnő ötlet, aminek aztán a kivitelezését is megoldották, a „miért ne?” varázsszavakkal.

– Rengeteg tervünk van még a virágdekorációval – folytatta Nati. – Szeretnék idővel a rózsákon kívül más virágokat is megformázni. Ez mind csak idő kérdése, amiből jelenleg nem sok marad alkotásra, de nem adom fel. Hiszen szeretem ezt csinálni! Szavakkal talán el sem lehet mondani, mennyire jó érzés örömet okozni másoknak! Adni, akár a színházban a nézőknek, akár ezekkel a kis virágokkal, hiszen olyan, mintha boldogságot adnék!

B. Zsóka

TÁGRA ZÁRT SZEMMEL

A FÉLELEM BÉRE

Anna sietős mozdulatokkal pakolt a csomag-tartóba, majd visszatolta a bevásárlókocsit. Szétnézett, s amikor látta, hogy nincs körülötte senki, kivette a százforintost, s a pénztárcájába dobta. Szürkült. Beült az autóba, s fölkapcsolta a fényszórót. A legnagyobb megdöbbenésére egy szakállas, térdnadrágot és félig kigombolt inget viselő alak integetett felé, kissé elállva az utat. Pár másodperc múlva a kocsi felé közeledett, s még mindig mutogatott valamit. A középkorú nő ekkor egyesbe kapcsolt, majd gázt adott. Néhány métert tudott csak megtenni, mert a kereszteződésben meg kellett állnia. Három autó haladt egymás után, akiknek elsőbbségük volt. Ekkor valaki bekopogott az ablakon. A szíve a torkában dobogott. A furán integető alak volt az.

Olvasta a közösségi médiában, hogy a kéregetők egyre szemtelenebb módszerekkel próbálnak pénzt kicsalni a vásárlóktól, főleg a nőktől, s nemcsak az ózdi hipermarketeknél, hanem Egerben és Miskolcon is tapasztaltak hasonlót. Ha teheti, Anna is a családdal jár bevásárolni, leginkább hétvégeken, de most szükség volt néhány apróságra, s egyedül volt otthon. Fél óra alatt megvan, gondolta, de találkozott egy munkatársával, s elbeszélgették az időt. Eszébe sem jutott, hogy estefelé vigyázni kell.

Nem félt a kéregetőtől, hisz a férje szokta elküldeni őket, többnyire gyerekeket, akik utána el is somfordálnak egy másik vásárló kocsija felé. Erőszakos, toladó hajléktalanokkal személyesen még nem találkozott ott, de persze olvasta a bejegyzéseket. Többen írták, hogy sötétedéskor még az ajtót is nyitogatják, pláne, ha egy nő egyedül van vagy kisgyerekekkel. Látta már sokszor fényes nappal, hogy az emberek egy része odaadja a százas, részint százalomból, legtöbben pedig azért, hogy hagyják már békén, vigyék azt az átkozott bevásárlókocsit, csak tűnjenek onnan. De tíz emberből nyolc nem ad semmit, udvariasan elküldi az illetőt, ám vannak olyanok is, akik elzavarják a kolduló rend modern kori „szerzeteseit”, egyesek még kioktatólag odavetik, hogy menjenek inkább dolgozni, mint a legtöbb normális ember.

Anna ezt nem merte volna soha megtenni, néha még mosolygott is, mikor a fiai Salah-nak nevezték az egyiket, látta a vében az egyiptomi csatárt, s tényleg érzett némi hasonlóságot. A másikról meg azt mondták, hogy már apa, a „neje” tizenkét évesen szült. Amikor a trendi kávézóban ültek, akkor jólfésült iskoláskorú gyerekek jöttek kéregetni, a pincérek alig bírták elküldeni őket. Ők nem voltak olyan szakadtak és ápolatlanok, mint akik a sörösdoz visszaváltó környékén tengetik a napjaikat. Nem lenzte őket, hanem undorodott tőlük. De eddig még nem volt ilyenekhez „szerencséje”. A gyerekektől nem félt, nekik azt szokták mondani, hogy bankkártyával fizettek, nincs náluk készpénz.

Nem volt fölkészülve erre az esetre, hogy valaki bekopog a kocsi ablakán. Talán megoldódik a dolog, ha odaadja a száz forintost, aztán elhajt. A pénztárcája után nyúlt, majd résnyre leengedte az ablakot. Próbálta a szakállas alak tenyerébe ejteni a pénzermét, nehogy érintkezni kelljen. Ám az idősödő férfi nem tartotta a tenyerét. Anna nem értett semmit. Ijedten várta, hogy mi lesz. A most már teljesen jól kivehető alak mosolyogni, majd nevetni kezdett. Átlátta a helyzetet. Hölgyem, mondta még magában kuncogva, a bal első fényszórója nem világít...

Farkas Nándor

TARTALMAS ÉVEK

NÉPSZERŰSÉG, GYÁRKULTÚRA, MODERN EMLÉK

Második születésnapját ünnepelte a közelmúltban az ózdi kultúrgyár. A Digitális Erőmű és a Nemzeti Filmtörténeti Élménypark új lehetőségeket nyitott a város valamint a térség életében a kultúráközvetítés és a turizmus szempontjából egyaránt. A rendezvényen Riz Gábor országgyűlési képviselő átütő attrakciónak nevezte a két épületet, beszédében kiemelte, hogy ezek hatással vannak a térség fejlődésére is.

„Az intézmény a kohászat őskorában más funkciót töltött be, az erőmű és a fűvógépház is egy lassú agóniára volt ítélve. Ez a „haláltusa” a városra is rányomta a bélyegét. A két épület talán jelképe volt mindannak, ami Ózd közelmúlt és régmúltbeli sorsa. A dicső kohászat és bányászat múltja, az itt élő emberek emlékezetével, és azzal együtt, ami az életük mindennapjait jelentette” – fogalmazott beszédében Riz Gábor, országgyűlési képviselő.

Az ipari park területén létrejött intézmények, a Digitális Erőmű és a Nemzeti Filmtörténeti Élménypark azóta számos rendezvénynek adott otthont, idén például a Héttvölgy Fesztivált, valamint a Jazz és Rockparádét is ott tartották meg. A Nemzeti Filmtörténeti Élménypark egy olyan kulturális helyszín, amely elsősorban a filmekhez, a filmtörténethez kapcsolódva igyekszik színes programokat kínálni. Francia koncerten, kertmoziban, divatbe-

mutatón, filmes dianapokon és legő kiállításon is kikapcsolódhattak a vendégek. A Digitális Erőmű pedig a modern számítógépes világba kalauzolja el az érdeklődőket, mindezt a régi kohászat feelingjével. A nagycsarnok remek színtér a koncertek és bálók lebonyolításához, illetve fotóművészeti kiállításoknak is állandó helyszíne. Nemegyszer hallhatták az érdeklődők a Continental Singers dallamait, de a robotok, drónok, 3D modellekkel és virtuális eszközök világával is találkozhattak az ózdiak. Nemcsak a helyi látogatóknak próbálták színes programokat rendezni, hanem a térségből és a távolabbi régiókból érkező vendégeknek is.

A komplexumok eddig közel 35-40 ezer látogatót tudhatnak magukénak. Az ünnepélyes évfordulón értékelték az elmúlt esztendőket, és szó esett a jövőbeli tervekről is.

Lovas Lajos, a Forum Hungaricum ügyvezető igazgatója beszédében úgy fogalmazott, az új létesítmény csupán egy alap, amely a lehetőségek tárháza. Beszámolt az elmúlt évek sikereiről, majd hozzátette: a két épület nemzetközi szintér is egyben.

„Ez egy V4-es intézmény, ahol négy ország filmtörténetét mutatjuk be, ráadásul öt nyelven. Vannak külföldi látogatóink is. Marketinges munka szükséges még ahhoz, hogy megtaláljanak minket. Ha az új elképzeléseink megvalósulnak a Rombauer Színpad és az erőmű közötti téren, akkor olyan produkciót nyújtunk majd, amivel gyakorlatilag az egész világon versenyképesek lehetünk” – mondta Lovas Lajos, a Forum Hungaricum Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója.

A meglévő egységekben a kiállítások szempontjából is változások lesznek. Új és innovatív tartalmakat próbáltak felvonultatni. Az elmúlt két évben rengeteg programmal igyekeztek mindkét intézmény munkatársai még több látogatót városunkba vonzani. Az ünnepelésről nem hiányozhatott a torta sem. A rendezvény közös koccintással és beszélgetéssel zárult.

Csendes Lajos

KITARTÁSBÓL JELES!

Világbajnok és magyar abszolút bajnok lett 2018-ban Tóth Gábor. A testépítésben jeleskedő, jelenleg Tatabányán élő ózdi fiatalember az elmúlt időszakban több versenyen is részt vett, és hazai, valamint nemzetközi szinten is kimagasló eredményeket ért el. Novemberben Las Vegasban, az olimpián szeretné feszegetni határait. Az alapokat már lerakta, a többi már csak rajta múlik.

Milyen indítatásból kezdte el foglalkozni a testépítéssel? Mi motivál?

A legelején még azért, mert én is, mint mindenki, aki nézte korábban az akciófilmeket, szerettem volna nagy, izmos, mutatós lenni. Akkoriban mindenkinek Arnold Schwarzenegger volt a példakép. Nekem is. Sőt még a mai napig így van. Aztán ahogy telt az idő, azt vettem észre, hogy ez már egy életmóddá vált, idestova 21 éve. Emellett elkezdtem versenyezni is. De jól érzem így magam, jó fizikai állapotban vagyok, és csak az előnyömről válhat ez az életforma, minden szempontból. Ha már nem versenyzek, ez akkor is megmarad. Valójá-

ban csak a viadalok előtti 1-2 hónap más. Különösebben nincs, ami motivál, egész egyszerűen ezt szeretem csinálni. Van, aki focizni szeret, úszni, futni. Én ezt szeretem!

Az utóbbi időszakban milyen versenyeken vettél részt?

2017-ben volt az INBA Magyar Bajnokság, ahol az Open Men és a Masters 40 kategóriában is 3. lettem. Azért alakult így, mert itt jóval rövidebbre vettem a diétát, ami 16 hétig tartott. Ehhez képest 2016-ban, amikor nyerni is tudtam, 23 hét diétát csináltam végig. Nem gondoltam, hogy kevés lesz. Meg is haragudtam magamra, mert ezt elszámoltam. De mivel én nem adom fel soha, úgy voltam vele, hogy majd jövőre megmutatom, vagyis idén. Csináltam egy 24 hetes diétát, és nagyon jól sikerült a felkészülés. Tapasztalatot szereztem, most már tudom, hogy nálam ennél kevesebb befektetett munka nem vezet eredményre. Elkészültem szépen, mire eljött a verseny napja, 2018. május 19. Az Open kategóriát és a Masters 40 kategóriát is megnyertem maximális pontszámmal. Rettenetesen boldog voltam. Sikerült. Minden verseny végén van egy abszolút verseny, ahol a kategóriagyőztesek méretetik meg magukat, végül ezt is megnyertem. Így most én vagyok 2018 INBA abszolút magyar bajnoka, amit sokáig nem is tudtam igazán felfogni.

Ezen a viadalokon kik a döntőbírók és elsősorban milyen szempontokat vesznek figyelembe?

A bírói panelben egytől egyig volt testépítők ülnek, olyan emberek, akik már sokat letettek ebben a tekintetben az asztalra. Mindegyikük valamilyen bajnoki címmel rendelkezik. Igazi szaktekintélyek, oktatók, akiknek a döntése vitathatatlan. Az egyik legfontosabb szempont pedig a szimmetria, vagyis egy izomcsoport sem lehet, sem kisebb, sem nagyobb a másiknál. A második a szárazság, ami zsímentességre utal. Minél szárazabb a test, annál látványosabb. A szárazság csak kemény diétával és aerob edzéssel érhető el. A harmadik pedig a tömeg. Az előző kettő akkor az igazi, ha száraz tömeg is társul hozzá. Ha valaki túl vékony, az hiba. A testépítés során tulajdonképpen tömeget kell növelni. Ha ez a három szempont teljesül, akkor akár bajnok is lehetsz.

Mit jelentenek neked ezek az eredmények?

Az idei volt a legfontosabb megmérettetés számomra, mert meg akartam mutatni, hogy többre vagyok képes, mint a 3. hely.

Persze az is szép eredmény, félreértés ne essék, de én maximalista vagyok. Valamint ez kvalifikációt is jelentett az olimpiára, igaz, a világbajnoki eredmények alapján már kvalifikáltam magam erre, de ez még jobban megerősített abban, hogy van keresnivalóm ott.

Jelenleg mivel töltöd a napjaidat?

A versenyszézonnak most vége, de nincs lazítás. Szeretném megtartani az elért formát és tömeget, ami azért naturálban nem egyszerű, viszont nem is lehetetlen. Próbálok regenerálódni, pihenni, és izmot szedni magamra, erősödni.

Mire készülsz? Milyen céljaid vannak a jövőre nézve?

A terveim az őszi szezonra az Európa-bajnokság, amit Tatabányán rendeznek október 27-én, ezt követően pedig novemberben az olimpia, amit Las Vegasban tartanak. Ezeket szeretnék részt venni. Utóbbi megmérettetés főleg anyagi függő, mert igen sokba kerül a kiutazás, szállás, nevezési díj, és mindent önerőből kell megoldanom. Próbálok hozzá támogatókat keresni, de nem könnyű találni. Már vannak terveim, de még halványak. Szeretnék más szövetségnél is versenyezni, valamint elindulni a Superbodyn is. Azt szokták mondani, hogy minden valamirevaló testépítő legalább egyszer elindul itt.

Távolabbi tervek?

A távolabbi jövőben, ha már nem versenyzek, szeretnék emberekkel foglalkozni, edzéseket tartani, táplálkozási tanácsokat adni, versenyfelkészítéssel foglalkozni.

AZ ÉV EREDMÉNYEI:

2018. május 19.

INBA Hungary Grand Prix, Pécs
Bodybuilding Masters 40. – Magyar Bajnok
Bodybuilding Open Men – 180 Magyar Bajnok
Abszolút Kategória – Magyar Bajnok

2018. június 2.

INBA/PNBA Világbajnokság, Brno
Bodybuilding Masters 40. – Világbajnok
Bodybuilding Open Men – 180. Világbajnok

NŐI LAPOZÓ

A női lételekről, nem csak nőknek

Amikor kicsi voltam, anyu és apu volt a példaképem. Mert anyu gondozott engem, apu pedig vigyázott rám. Minden úgy volt jó, ahogyan volt. Köszöntem, ha felnőttem találkoztam, csendben voltam, ha nem kérdeztek a vendégségben, és gyakran szótlan órákat ültem a felnőttek mellett, mert nem körülöttem forgott a világ. És ujjongtam, ha nagy néha elmehettem a boltba anyuval, ahol eszembe se jutott semmit kérni. Mert így neveltek.

Aztán, amikor nagyobb lettem, már más példaképeim is voltak, olvastam a Pajtást, ismertem az akkor elérhető világ sztárjait, és olyan akartam lenni, mint ők, és szerettem volna úgy viselkedni, mint ők. De még mindig köszöntem, ha felnőttem találkoztam, a vendégségben továbbra is csendben voltam, bár egyre többet kérdeztek: mi leszel, ha nagy leszel, milyen lesz a bizonyítvány. Ettől eltérően továbbra sem körülöttem forgott a világ. És már önállóan mentem a boltba kis cetlivel és agyonszorongott pénzcéskével. Mert így neveltek.

Aztán, amikor még nagyobb lettem, már láttam a szüleim hibáit, de eszembe se jutott, hogy ezt el is mondjam nekik, helyette százszor megfogadtam magamban: én mindent másképp csinállok majd, ha egyszer felnőtt leszek. Mert így neveltek.

Amikor felnőtt lettem, eszembe se jutott, hogy én is példakép lettem, anya, aki gondoskodik a gyerekeiről, és vigyáz rá. És megszólítja a gyereket, ha nem köszön a felnőttnek. És rápisszent, ha a vendégségben egynél több sütit vesz a tálcáról, és folyton beleszól a felnőttnek beszélgetésébe. És elmagyarázza a gyerekeknek, hogy a boltban illik fizetni, mielőtt felbontjuk a csokit, vagy a csipszet, vagy a kólát, vagy a játékot. Mert hiába fogadtam meg, hogy én mindent másképp csinállok majd, valami ugyanaz maradt: így neveltek, és én is így nevelek.

Amikor a gyerekeim nagyobbak lettek, nekik is több példaképük lett, a Pajtás helyett egy egész világnyi „újságot” olvasnak, és ismerik az őket érdeklő sztárokat, és néha úgy is viselkednének, mint ők, de a felnőtteknek még mindig köszönniük kell, és a boltban sem bonthatnak fel semmit a kassza előtt, és teljesen természetes nekik, hogy nem körülöttük forog a világ. Mert így neveltem őket.

Amikor majd idősebb leszek, és a gyerekeim felnőttek lesznek, és példaképek, és anyák, figyelmeztetni fogom őket, hogy a világ továbbra sem a gyerekek körül forog, legyen az a legcukibb kislány, vagy a legedesebb kislány. A világ mindig a saját tengelye körül forog, és ha kibillentjük onnan...

B. Zsóka

1	2	3	4	F	5	6	7	N	8	9	10	11
12					13				14			
15				16				17		18		
19			20					21	22		23	
24							25					
26			27			28					29	
30		31		32	33					34		
35			36		37				38			
O												

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Városi sportrendezvény szeptemberben első rész. **12.** Kezezés labdajátékokban. **13.** A ... kötelez. **14.** Ferdetornyú olasz város. **15.** Fogágy. **16.** Egykori szláv nép. **18.** Ezredes röviden. **19.** Decigramm. **20.** Kínos, kellemetlen helyzet. **21.** Egyéni vállalkozó rövid. **23.** Tulium vegyjele. **24.** Rododendronféle szobanövény. **25.** Nyugat-... szigetország. **26.** A -va párja. **27.** Iráni autók jele. **28.** Növény része. **29.** Üres váz! **30.** Baranya megyei község. **32.** Arra jegyez. **34.** Eltérő. **35.** Jelfogó. **37.** Innsbruck folyója. **38.** Francia filmrendező, színész (1907-1982, Jacques).

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Zala megyei község Szalapa mellett. **2.** Dallamosan hangzó. **3.** Délnyugat. **4.** InterCity. **5.** Nagy kedvence. **6.** Shakespeare színműve ... rege. **7.** Félté, vigyáz. **8.** Amerikai hírügynökség. **9.** Argentín hossz mérték. **10.** Szövőszék. **11.** Piros színt adó színezék. **16.** Del ..., olasz válogatott focista, Alessandro. **17.** Börtönbe csuk. **20.** Római 151. **22.** Seben képződő bevonat. **24. Városi sportrendezvény szeptemberben második rész.** **25.** Színpadi előadással kapcsolatos. **28.** George ..., francia író. **31.** Afuz ... fehér szőlőfajta. **33.** Állókép. **34.** Tündér királynő Shakespeare-nél. **36.** Továbbá. **38.** Tunéziai autójel.

Készítette: Derencsényi Béla

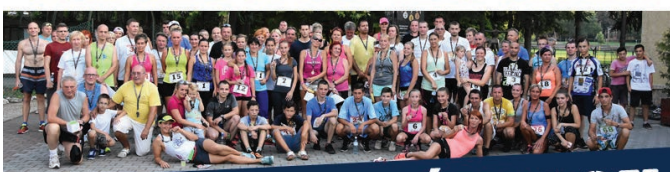
BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1. ÉS A FÜGGŐLEGES 24. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2018. SZEPTEMBER 13. (CSÜTÖRTÖK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTÉVÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKCSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNK BEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. A 5. SZÁMBAN MEGJELENT REJTÉVÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: ITT A NYÁR! IRÁNY AZ ÓZDI VÁROSI STRANDFÜRDŐ! NYERTES: CSÉPÁNYI KÁLMÁNNÉ, ÓZD. GRATULÁLUNK!

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYZETŐJE / FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT(BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / PARADOX DESIGN A.K.A. CSOMOR GERGŐ

ÚJRA MEGFUTTATJUK A VÁROST!

III. ÓZDI FUTÓNAPOK
A VÁROSI STADIONBAN!

A cél 10 kör teljesítése
maximum 45 perc alatt.
A távot sikeresen teljesítők között
értékes nyereményeket sorsolunk!
Gyere el! Fused le és vidd haza!
Bővebb információk és nevezés
hamarosan a város honlapján.

2018. SZEPTEMBER 28. PÉNTEK 18.00

2018. OKTÓBER 26. PÉNTEK 18.00

2018. NOVEMBER 30. PÉNTEK 18.00

TOVÁBB A KIJELÖLT ÚTON NEHÉZ, DE GYÖNYÖRŰ IDŐSZAK ELŐTT AZ ÓZDI FC

Körülbelül egy évvel ezelőtt nagy változás következett be az Ózdi Football Club életében. A korábbi elnök lemondott, és az egyesület élére Gál Lászlót nevezték ki. Akkor új irányelveket tűztek ki, amelyek

mentén elkezdték a munkát. A terv az utánpótlás-nevelés hatékonyabbá tétele, valamint az, hogy az első csapatot fiatal, lehetőleg ózdi vagy borsodi kötődésű játékosok alkossák.

2017 augusztusában csupán néhány játékos vett részt az Ózdi Football Club felnőtt keretéből a gyakorlásokon. Mint kiderült, a többi labdarúgó nem hagyta az összetartásokat, hanem nemes egyszerűséggel alig egy fél kezdőnyi igazolt futballistával rendelkezett az egyesület. A szezon kezdete előtt pár nappal sikerült 15 játékosal megegyezni, így ezzel a „szedett-vedett” gárdával vágtak neki a megyei I. osztály küzdelmeinek.

Farkas Simon minden mérkőzésen támadó szellemben küldte pályára az övéit, így hazai környezetben több esetben arattak nagyarányú győzelmet. Természetesen az összeszokottság hiánya – főleg az erősebb csapatok ellen – többször kiütöközött. Sokáig úgy tűnt, hogy a bajnoki címért folyó harcba is beszállhatnak a fekete-fehérek, de az őszi idényben elhullajtott pontok megbosszulták magukat. A felnőttek a harmadik helyen zárták a pontvadászatot, mégis többen elismerően bólintottak az eredmény hallatán.

Gál László, az Ózdi FC elnöke

Azóta sajtótájékoztató keretében jelentették be, hogy Sztrakay István Norbert látja el a jövőben a technikai vezetői feladatokat, az első csapatot pedig Gálhidi György irányítja a következő idényben. Gál László kifejtette, hogy azon az úton haladnak, amelyet egy évvel ezelőtt kijelöltek saját maguk számára.

Nem sokkal ezelőtt beszédtema volt a városban, hogy több utánpótlásedző is elköszönt az Ózdi FC-től. Az elnök ezzel kapcsolatban elmondta, hogy a szakembereknek lejárt a szerződésük, és egy új edzési koncepció szerint akarták elindítani a gyermekeket. Ehhez már régebb óta keresték a megfelelő edzőket, emiatt került sor a személyi változásokra. Ahogy Gál László fogalmazott, a jobbnál is jobbat akartak a fiataloknak, hiszen elsősorban nekik kell elszámolniuk. Az új szakemberek mindannyian Ózdon élnek és a Testnevelési Főiskolán, vagy más tanárképzőn végeztek, vagy éppen utolsó évesek.

A klub folyamatos kapcsolatban van a Sajóvölgye Focisulival. Ők nemcsak az egyik legkomolyabb bázisát jelentik a térség utánpótlás nevelésének, de hasonlóan az Ózdi Football Clubhoz az MLSZ által megadott irányvonalak szerint képzik a focistapalántákat. Annak érdekében, hogy az ózdi gyermekek tétmérkőzéseken is jól felkészült ellenfelekkel találkozhassanak, az U14-es és U15-ös csapatokat az NB 2-es bajnokságba, míg az U17-et és U19-et az NB 3-ba nevezték. Ezt a kérelmet elfogadták, így a fiatalok magasabb osztályban kezdik majd az új szezont, mint az első csapat. A vezetőség úgy véli, hogy nehéz, de gyönyörű időszak következik.

Egy másik irányvonal az volt, hogy több csapatot kívántak versenyeztetni. Ma U7, U9, U11, U13 korosztályban vannak

gyermekeik és nemcsak fiúk, hanem lányok is. Emellett U14, U15, U17, U19, valamint a felnőtt nagypályás és futsalkeret tartozik a klubhoz. Ennek megfelelően 14 csapatot működtetnek. A korábban emlegetett egyéni képzést a teqball erősítésével kívánja megoldani az egyesület, a hónap végére az Ózdi Football Club egyik alkalmazottja például nemzetközi teqball edzői vizsgát szerez.

A felnőtt csapat teljesen más történet. Tavaly a nehéz körülmények ellenére helyt álltak és végül sikerült odaérniük a dobogóra. Sokan hiányolták a bajnoki címet, ám az elnök elmondása szerint az első évben a körülmények felmérése volt az elsődleges feladatuk. Az Ózdi FC szakmai stábjába most nyáron sem tétlenkedett, hiszen több játékosmozgás is történt. Elképzeléseikhez ragaszkodva igazoltak játékosokat, így az első csapat keretének átlagéletkora 21,7 év. Ez bizakodásra adhat okot, hiszen a motivált fiatal labdarúgók könnyebben tudják felvenni a versenyt a versenytársakkal. Gál László elmondta, hogy vannak olyan futballistái a klubnak, akik elérhetik az utánpótlás-válogatott szintjét. Az, hogy ez sikerül-e Gálhidi György vezetésével, a következő hónapok, évek kérdése.

AMERIKAI ÁLOM ZSCHOPAU CSODÁJÁVAL ÓZDRÓL INDULVA HÓDÍTIÁK MEG KALIFORNIÁT A MAGYAR MOTOROSOK

Negyvenéves keleti motorkerékpárokkal túrázni Amerikában? Elsőre igen merész ötletnek tűnik, de van, akit nem lehet eltántorítani céljától. Tiszavölgyi Péter és Kövér Zoltán Ózdról indulva vágott neki a kalandnak, a párost még az utolsó pillanatban is a technika ördöge hátráltatta.

Az MZ motorkerékpárokat aligha kell bemutatni a magyar motorosoknak. A rutinosabbak közül szinte mindenkinek van valamilyen emléke a kelet-németországi Zschopauban gyártott gépekről. Aki annak idején inkább Jawát vagy Pannoniát hajtott, annak jó eséllyel legalább a baráti körében akadt ilyen kétkerekű. A márkanév két betűje a Motorradwerk Zschopau, vagyis a Zschopau Motorkerékpárgyár rövidítése. A márka ma is kedvelt a hobbisták körében, klubok csoportosulnak köré.

Idehaza leginkább az ES, a TS, a Trophy, valamint az ETZ voltak népszerűek. Az ózdi Tiszavölgyi Péternek éppen egy 250 köbcentis ETZ volt az első motorkerékpárja – az a példány azóta is a család tulajdona. Péter az Amerikai Egyesült Államokban él, és régóta vágyik már arra, hogy a tengerentúlon is motorozhasson. Egy nap aztán édesapja fejéből pattant ki a leginkább ugratásnak szánt ötlet: vigye ki az MZ-t.

Péter azonnal ráharapott a gondolatra. A terv annyira abszurdnak tűnt, hogy eldöntötte: megvalósítja. Felhívta régi barátját, az Angliában dolgozó Kövér Zoltánt, hogy megossza vele az elképzelést, és bizony

nek el Szegedre megnézni és megvenni egy 250-es TS-t. Azért erre a típusra esett a választás, mert Zoltán talált egy régi családi fotót, amelyen édesapja ilyen géppel látható. Tavaly nyárra tehát megvolt a két jármű, már csak fel kellett készíteni azokat az útra. Ezt a feladatot Péter édesapja vállalta magára, igyekezett üzembiztossá tenni a két MZ-t.

A motorosok a rajt előtti időszakot bejáratással, a technika próbálgatásával töltötték. Zoltán például csak három nappal korábban ült fel először a TS 250-re. A túra rengeteg szervezőmunkát igényelt, de a srácok szándékosan nem terveztek meg előre minden részletet. Esőruhát és néhány pótalkatrészt visznek magukkal, és pár szerszámot is bekészítettek. Igaz, egyikük sem rendelkezik komoly szerelési tapasztalattal, de bíznak abban, hogy problémamentes lesz az út.

Az útiterv szerint először átszelik Európát, elmotoroznak Amszterdamiig. Ez az etap több mint ezeröttszáz kilométer, de egy-egy kitérő könnyen megnövelheti a leküzdésre váró távot. A fiúk ugyanis szeretnék felkeresni az MZ-gyárat, és más látványosságoknál is elidőznek egy keveset. A holland fővárosból

Zoltánt sem kellett sokáig kérlelni, hogy csatlakozzon a túrához.

Amikor felmerült a második motor vásárlása, a páros kisütötte, legyen az is MZ. Egymással Skype-on tartották a kapcsolatot, és megkérték Magyarországon élő barátikat, hogy menje-

z után kiutazzanak az Egyesült Államokba, a motorok kicsivel később követik őket.

A két motorkerékpárt forgalomba is helyezik majd az USA-ban – igaz, nem lesz könnyű dolguk. Ott ugyanis államonként eltérő a szabályozás, kétütemű gépeket csak egy bizonyos kor fölött regisztrálnak a hatóságok. Ha sikerrel járnak, a tengerentúlon is számos túraötletük van: egyikük vágyuk például végigmotorozni a legendás 66-os úton.

Merész tervek ezek, ráadásul az indulás előtti napon még a technika ördöge is közbeszólt. A fiúk éppen Ózdon belül gurultak, amikor a Pap úton furcsaságot tapasztaltak a TS-sel: a kuplung nem zárt, a bovden fellazult. A problémát gyorsan elhárították, és útra is kelttek. Bízunk a régi bölcsességben – ha egy túra rosszul indul, jól végződik.

Lendvai Zsolt

AUGUSZTUS 30-TÓL

Appropó

MINDEN, AMI ÓZD

Politika, gazdaság, egészségügy, művészetek,
vallás, mindennapi ügyek, sikerek ...

Adás: csütörtök 19:30

Ismétlés: csütörtök: 23:30, péntek: 7:30, 11:30, 15:30, 18:25, vasárnap: 19:30